

Bolesław Dorembowicz

Rank	ppłk obs./36 EO/
Date of birth	1907-07-14
Date of death	1985-04-25
Cemetery	Warszawa, Powązkowska - Powązki Stare Wsp. 52.253356, 20.977879
Grave	233; 3; 20
Photo of grave	A photograph of the grave of Bolesław Dorembowicz. The headstone is dark with a cross and the name 'BOLESŁAW DOREMBOWICZ' and dates. In front of the headstone is a large arrangement of white flowers and greenery on a light-colored stone base.
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie eskadry w wojnie obronnej..." J.Pawlak

"Samotne Załogi" J. Pawlak

"Lotnictwo Podziemia..." Halszka Szołdrska

"Mosty, które rozwiesiła noc..." A. Olejko, K. Mroczkowski

Zdjęcie: Sławomir Hordejuk

Zdjęcie lotnika i biogram: A.Kunert, "Słownik biograficzny...", tom 3.

DOREMBOWICZ BOLESŁAW (1907-1985), pseudonimy: "Styka", "Szczepan". Oficer służby stałej lotnictwa. Podpułkownik kapitan (1937), major (1943), podpułkownik (rozkaz Dowódcy AK L.474 zi3 4 lipca 1944). Urodzony 14 lipca 1907 r. w Minodze, pow. Olkusz, syn Błażeja, administratora majątku, i Marianny z domu Bąchorek. Uczył się w gimnazjum w Dębicy i tam w 1925 r. otrzymał świadectwo dojrzałości. Członek ZHP i Sodalicji Mariańskiej. Po ukończeniu Szkoły Podchorążych Piechoty w Warszawie (1925-1928) służył w 4. pułku strzelców podhalańskich na stanowisku dowódcy plutonu i kompanii, zaś po ukończeniu kursu obserwatorów w Centrum Wyszkozenia Lotnictwa w Dęblinie (1932) został przydzielony do 3. pułku lotniczego, gdzie był kolejno instruktorem wyszkolenia strzeleckiego, dowódcą plutonu, adiutantem pułku, dowódcą eskadry obserwacyjnej. W kampanii wrześniowej 1939 r. dowódca 36. eskadry obserwacyjnej Armii "Poznań", m.in. uczestniczył w bitwie nad Bzurą. Skierowany w rejon Brześcia nad Bugiem, został tam 17 września t.r. zestrzelony i ciężko ranny w ramię i nogę (amputowano mu następnie nogę, a lewe ramię pozostało sztywne). Leczył się w szpitalu w Brześciu, zaś w styczniu 1940 r. przedostał się do Warszawy, gdzie jeszcze przez półtora roku przebywał na kuracji w Szpitalu Ujazdowskim. Po wyjściu ze szpitala mieszkał w czasie okupacji przy ul. Suchej, potem Szopena. W konspiracji od listopada 1940 r. w ZWZ-AK. Przydzielony do Szefostwa Lotnictwa w Oddz. V K-dy Gł. (w połowie 1942 przemianowanego na Wydz. Lotnictwa i przeniesionego do Oddz II K-dy Gł.), pracował w komórce odbioru zrzutów, w połowie 1942 r. wydzielonej z Szefostwa Lotnictwa i przemianowanej na Wydz. Zrzutów (Kierownictwo Odbioru Zrzutów) Oddz. AK. Dorembowicz był tu wówczas oficerem operacyjnym w szefostwie wydziału. Od kwietnia 1943 r. zastępca ppłk/płk. Adama Kurowskiego "Artura" szefa działu operacyjnego w Wydz. Lotnictwa Oddz. III K-dy AK. lipcu (?) t.r. po śmierci kpt. Stanisława Wołkowińskiego "Lubicza" objął funkcję kierownika komórki łączności dwustronnej "Most". Dwukrotnie osobiście wizytował teren pierwszego lądowiska na Lubelszczyźnie, gdzie w nocy z 15/16 kwietnia 1944 r. odbył się "Most I". Samolot zabrał wówczas m.in. dla Samodzielnej Brygady Spadochronowej sztandar, który Dorembowicz przechowywał wcześniej w swoim mieszkaniu. Następnie osobiście zorganizował transport części niemieckiej broni "V-2", zabranych przez samolot w ramach operacji "Most III" w nocy z 25/26 lipca t.r. W czasie Powstania Warszawskiego zajmował się planowaniem rozmieszczenia punktów zrzutów i sprawdzaniem przygotowania placówek odbioru w Śródmieściu i na Powiślu, a po ewakuacji K-dy GL AK ze Starego Miasta do Śródmieścia był oficerem łącznikowym między K-dą Gł. a Wydz. Lotnictwa przy ul. Wspólnej 37. We wniosku odznaczeniowym na Krzyż Walecznych dla pięciu pracowników komórki "Most" na czele z B. pisał wówczas szef Wydz. Lotnictwa: "Wszyscy wymienieni stanowią grupę Mostu - komórki, która rozpracowała i wykonała kilka specjalnych operacji lotniczych mających w swych konsekwencjach wielkie znaczenie polityczne i ogólne. Akcje przez nich przeprowadzone wymagały bardzo starannego opracowania pod względem taktycznym, jak i technicznym - co związane było z wielokrotnymi, nieraz bardzo ryzykownymi, wyjazdami w teren. Dokonane

operacje są wzorem maksymalnych osiągnięć w wyjątkowo ciężkich warunkach pracy konspiracyjnej. Wymienieni poza odwagą osobistą wysokiej klasy wykazali się nadzwyczajną energią i inicjatywę przez co wszystkie akcje Mostu uwieńczone zostały sukcesem".

Po kapitulacji oddziałów powstańczych osadzony w obozie przejściowym w Pruszkowie, po kilku dniach został zwolniony jako inwalida. Od października 1944 r. szef Wydz. Zrzutów - teraz jako referat przetrzutów powietrznych podporządkowanego ponownie Wydz. Lotnictwa K-dy Gł. Mieszkał wówczas w Radomsku. Działalność w konspiracji zakończył po rozwiązaniu AK w styczniu 1945 r. Od połowy t.r. organizator i następnie kierownik Oddziału w Gdańsku PLL "LOT". Od 1949 r. aż do przejścia na emeryturę w 1973 r. pracował w Centrali "Społem" w Warszawie. W latach 1965 - 1967 był ławnikiem Sądu Powiatowego dla m.st. Warszawy. Zmarł 25 czerwca 1985 r. w Warszawie. Pochowany na Cmentarzu Powązkowskim.

Odnaczony Virtuti Militari V klasy (rozkaz Dowódcy AK L.512 z 2 października 1944), czterokrotnie Krzyżem Walecznych (rozkaz Dowódcy AK L.33 z dnia 15 stycznia 1945), Złotym Krzyżem Zasług (1969), czterokrotnie Medalem Wojska (1969), Krzyżem Armii Krajowej (1969), Warszawskim Krzyżem Powstańczym.